

ע"פ 10516/04 - י א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורם פליליים לפני כב' השופטים: י' נעם - סגן נשיא, ר' פרידמן-פלדמן וא' אברבנאל

עפ"ג 17-04-2016 י א נ' מדינת ישראל

ו א

על-ידי ב"כ עו"ד שמעון כהן

המעורער

נגד

מדינת ישראל

המשיבה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד

פסק דין

השופט ר' פרידמן-פלדמן:

1. לפניו ערעור על גזר-דיןו של בית-משפט השלום בירושלים (סגן הנשיא מ' כדורי) מיום 14.3.17, בת"פ 16-02-38100. המערער הורשע, על-פי הודהתו, בשלוש עבירות של גניבת רכב - לפי סעיף 341ב' לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן - "החוק"); שתי עבירות של פריצה לרכב בכונה לגנוב - לפי סעיף 131ו סיפה לא חוק; עבירה של ניסיון פריצה לרכב בכונה לגנוב - לפי סעיפים 131ו ו-25 לחוק; ושלוש עבירות של קבלת דבר במרמה בנسبות מחמיירות - לפי סעיף 415 סיפה לא חוק. דיןו של המערער נוצר לשנתיים מאסר בפועל (בניכוי תקופת מעצרו מיום 8.2.16 ועד ליום 4.3.16), לשני מאסרים על תנאי וכן לפיצוי המטלונים.

ההיליכים בבית-משפט קמא

2. להלן עובדות כתוב-האישום המתוקן, שבהן הודה המערער:

על פי המפורט בחלק הכללי של כתב האישום המתוקן, בתאריך שאינו ידוע במדוקן למאשימה, סמוך לסוף שנת 2015, החליט נאשם 1 בהליך בבית משפט קמא, תומר קנפו (להלן - "**נאשם 1**"; "**קנפו**"), ביחד עם אדם בשם מחמוד אטרש (להלן - "**אטרש**") (שבענינו הוגש כתב אישום בנפרד בת"פ 16-01-38095), לקשור ייחד עם אחרים נוספים, במסגרת יגנבו כולם ביחד רכב בירושלים. במסגרת הקשר החליטו נאשם 1 ואטרש, כי נאשם 1 ידבר עם המערער (שהיה נאשם 2 בבית-משפט קמא), שהוא הכיר כאדם העוסק במכירת כלי רכב, ואשר במסגרת זו יש לו נגישות לכל רכב שונים אותו יוכל הקשרים לגנוב. נאשם 1 יצר קשר עם המערער, והציג לו להצטרכף לקשרת

עמוד 1

הקשר ולגנוב כל רכב. נאשם 1 הסביר למערער, כי תפקידו יהיה ליזור קשר עם אנשים המעניינים למכור את רכbum, ולטעון לפניהם בכך כי עליו לחתם מהם את הרכב כדי להראותו ללקוח, או על מנת לבדוק את הרכב. לאחר שהרכב יהיה בחזקתו של המערער, יהיה עליו לשכפל את מפתח הרכב, לקבל מבעליו את הקוד המנטרל את קודן הרכב וצלם את רישוין הרכב, על מנת שכתובתו של המוכר תהיה ידועה לקושרים. לאחר מכן, יהיה על המערער להעביר לנאשם 1 את מפתח הרכב, את הקוד ואת צילום רישוין הרכב. הקוד וצילום הרישוין יועברו באמצעות יישומון המסויימת זהות שלוח ההודעות דרכו (להלן - "הישומון"). כל זאת על מנת שנאשם 1 יעביר את המפתח, הקוד וכתובתו בעל הרכב לאטרש, אשר מצדיו יdag לגנוב את הרכב, מבלתי שידרש לפרוץ אותו ולא לעקוף את ההגנות המותקנות בו. נאשם 1 אמר למערער, כי תמורת חלקו יקבל תשלום.

לאחר שהמערער שקל את הצעתו של נאשם 1 במספר מס' דקוט, הוא הביע את הסכמתו להציגו ללקוחות ולחתת חלק בקשר בהתאם לתפקידו, כפי שתואר לפניו על ידי נאשם 1. אטרש פנה לאדם בשם מחמד געאייס (להלן - "געאייס"), אשר תפקידו היה להסיע את כל הרכב הגנובים לשטхи הרשות הפלסטינית, בתמורה לתשלום עבור כל רכב. במסגרת הקשר בהתאם לשיטה המתואר לעיל, גנבו נאשם 1, המערער, אטרש וגעאייס מספר כל רכב, אותם העבירו לשטхи הרשות הפלסטינית, הכל כמפורט בשבועה אישומים; כאשר למערער מיוחסים האישומים השני עד השבעה.

בהתאם לaioshom השני, כשבוע קודם ליום 15/1/2016 ובהמשך לחבר המתואר לעיל, פנה נאשם 1 למערער, ואמר לו להתענין אצל מכר משותף, האם בנו מעוניין למכור את רכבו. המערער פנה לבועל הרכב, אמר לו בכך כי הוא מעוניין לרכוש את רכבו, ושכנע אותו למסור לידי את הרכב, את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את הקודן. המערער נסע עם הרכב, שכפל את המפתח, שלח לנאשם 1 באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישוין הרכב, החזיר את הרכב לבעליו, והעביר לנאשם 1 את מפתח הרכב. בהמשך, נאשם 1 העביר לאטרש את המפתח והקוד, ומסר לו היכן נמצא הרכב. בשעות הערב בתאריך 15/1/2016 הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות המפתח והקוד שבו נמצא הרכב. בשעות הבוקר בתאריך 16/1/2016 הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות המפתח והקוד שבו נמצא הרכב, ונסע מהמקום. בתמורה שילם נאשם 1 למערער סך של 100 ₪. בעקבות גניבת הרכב שלימה חברת הביטוח לבועל הרכב תגמולו ביטוח בסך של כ-340,50 ₪. בגין מעשים אלו הורשע המערער בעבירה של גניבת רכב.

על-פי האישום השלישי, בסמוך לאותה תקופה, פנה המערער לבועל רכב מסווג פולקסווגן ג'יטה, וטען בפניו בכך כי הוא מעוניין להראות את הרכב ללקוח פוטנציאלי. בעל הרכב מסר למערער את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את הקודן. המערער נסע עם הרכב, שכפל את המפתח ושלח לנאשם 1 באמצעות היישומון את הקוד ואת צילום רישוין הרכב. לאחר מכן החזיר את הרכב לבעליו, והעביר לנאשם 1 את מפתח הרכב. נאשם 1 איתר את מקום הימצאו של הרכב, לאחר שביצע מספר פעולות שאין נוגעות למערער. בתאריך 16/1/2016 בשעות הערב, הגיע

atrash למקומות, גנב את הרכב, תור ששהשתמש במפתח ובקווד שנמסרו לו על ידי נאשם 1, והעביר אותו לאחרים. נאשם 1 ואטרש קיבלו תמורה בגיןת הרכב סך 6,000 ₪ כל אחד, ומתוכם שילם נאשם 1 למערער סך של 2,000 ₪. בעקבות בגיןת הרכב, שילמה חברת הביטוח תגמולו ביטוח לבעל הרכב בסכום של 55,705 ₪. בשל מעשה זה הורשע המערער בעבירה של בגיןת רכב.

האישום הרביעי עניינו עבירה שבוצעה במהלך חודש ינואר 2016. נאשם 1 פנה למערער ובקש ממנו לאתר הרכב מסוג "סקודה סופרב" לשם בגיןתו, בשל מחירו הגבוה של רכב גנוב מסוג זה. המערער איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעלי וטען לפניו בכך כי יש לו ל Kohch המUno'in לרכוש את הרכב. המערער קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד שמנטראל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח לנאשם 1 באמצעות היישום את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. לאחר מכן החיזיר המערער את הרכב לבעליו, והעביר את המפתח לנאשם 1. الآخرן מסר לאטרש את המפתח, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב. אטרש ניגש למקום, אך לא מצא את הרכב. لكن, ולפי בקשתו של נאשם 1, הגיע המערער למקום וזיהה את הרכב עברו אטרש. ביום 24/1/2016, הגיע אטרש למקום, גנב את הרכב באמצעות שימוש במפתח ובקווד, והעבירו לאחרים. נאשם 1 ואטרש קיבלו כל אחד סכום של 6,000 ₪ בגיןת בגיןת הרכב, מתוכם שילם נאשם 1 למערער סך של 2,000 ₪. בעתים של מעשים אלו הורשע המערער בעבירה של בגיןת רכב.

על-פי עובדות האישום החמישי, בסמוך ליום 24.1.16, פנה נאשם 1 למערער ובקש ממנו לאתר הרכב מסוג "סקודה סופרב" לשם בגיןתו. המערער איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעליו, וטען לפניו בכך כי יש לו ל Kohch המUno'in לרכוש את הרכב. המערער קיבל מבעל הרכב את מפתח הרכב ואת הקוד המנטראל את קודן הרכב, נסע עם הרכב ושכפל את המפתח. במקביל, שלח המערער לנאשם 1 את הקוד ואת צילום רישיון הרכב באמצעות היישום. לאחר מכן החיזיר המערער את הרכב לבעליו, והעביר את המפתח לנאשם 1. נאשם 1 מסר לאטרש את המפתח, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב. ביום 27/1/2016 גנב אטרש את הרכב תוך שעשה שימוש במפתח, בקוד ובמידע שהעביר לו נאשם 1. אטרש העביר את הרכב לגעבים, וזה מסר את הרכב לאחרים. נאשם 1 ואטרש קיבלו כל אחד סכום של 6,000 ₪ בגיןת בגיןת הרכב, מתוכם שילם נאשם 1 למערער סך של 2,000 ₪, ואטרש העביר לגעבים 500 ₪. בשל מעשה זה הורשע המערער בעבירות של פריצה לרכב וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

באישום השישי הורשע המערער בגין אירוע שהתרחש בסמוך ליום 1.2.16. נאשם 1 פנה למערער ובקש ממנו לאתר הרכב נוספת מסוג "סקודה סופרב" לשם בגיןתו. המערער איתר באתר האינטרנט "יד 2" רכב למכירה מהסוג המבוקש, יצר קשר עם בעלי וטען לפניו בכך כי יש לו ל Kohch המUno'in לרכוש את הרכב. המערער קיבל מבעל הרכב

את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את קודן הרכב, נסע עם הרכב וскопל את המפתח. במקביל, שלח המערער לנאשム 1, באמצעות היישומון, את הקוד ואת צילום רישיון הרכב. לאחר מכן החיזיר המערער את הרכב לבעליו, והעביר את המפתח לנאשム 1. האחרון העביר לארטש את המפתח ואת הקוד. המערער, נאשム 1, ארטש וגעאים ניסו לאתר את המקום בו חוננה הרכב, ללא הצלחה. בעקבות פעולות נוספות שננקטו ע"י נאשム 1, ארטש וגעאים, איתרו שני האחראונים את הרכב ביום 2016/2/1. אולם, לאחר שהבחינו בכך שהמקום מצולם, נמנעו מלגנוב אותו, ונגשו לגנוב רכב אחר, כמתואר באישום השביעי. בגין מעשה זה, הורשע המערער בעבירות של ניסיון פריצה לרכב וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

על-פי האישום השביעי, החתום את כתב-האישום, בסמוך לפניה המערער לנאשם 1, שאל אותו איזה הרכב כדי לגנוב. נאשם 1 השיב, כי בשוק כל הרכבים הגנובים יש ביקוש לרכב מסווג פולקסווגן טרנספורטר, וכי אם המערער ימצא רכב זהה, הוא ישלם לו 3,500 ₪ לאחר השלמת הגניבה. בעקבות זאת פנה המערער לשכנו, אשר בחזקתו רכב מסווג זה, המיועד לשימושה של אשתו הנכה, וביקש ממנו לשאול את הרכב לצורך ביצוע הובלה כלשהי. השכן הסכים לבקשת המערער, ומסר לו את מפתח הרכב ואת הקוד המנטרל את הקודן. המערער נסע עם הרכב, שкопל את המפתח, צילם את רישיון הרכב, ושלח לנאשם 1 באמצעות היישומון את הקוד ואת הצילום. לאחר מכן, החיזיר המערער את הרכב לשכנו, והעביר לנאשם 1 את מפתח הרכב. המערער אמר לנאשם 1 שמדובר ברכב של נכה, וכי ברכב מספר רב של מסמכים חשובים לבעל הרכב. המערער ביקש מנאשם 1 בזמן הגניבה המסמכים יזרקו מחוץ לרכב, אך נאשם 1 סירב, על מנת שלא להוותר טביעות אצבעות. לאחר מכן מסר נאשם 1 לארטש את מפתח הרכב, את הקוד ואת מקום הימצאו של הרכב. ביום 2016/2/1, ניגשו ארטש וגעאים למקום בו חננה הרכב, זאת לאחר שכשל ניסיונם לגנוב את הרכב הנזכר באישום השיעי. געאים גנב את הרכב, באמצעות המפתח והקוד שקיבל מארטש. במקביל, ארטש פיזר זכויות סמוں למקום עמידת הרכב, על מנת להסotta את העובדה שהרכב נפרץ באמצעות מפתח וקוד גנובים. בהמשך, לאחר מרדף מסוכן ברחוות שכנות הר חומה, נעצר געאים. בתמורה לגניבת הרכב היה המערער אמרו לקבל סך של 3,500 ₪. בשל מעשים אלו הורשע המערער בעבירות של פריצה לרכב וקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות.

3. **בדיוון בערכאה קמא הוגש תסקיר משירות המבחן**, שבו תוארו בהרחבה נסיבות חייו של המערער. המערער היה כבן 20 בעת ביצוע העבירה. הוא רוק, בעל השכלה תורנית, מתגורר בבית אמו בירושלים. משפחת המוצא מנטה הורים ושישה ילדים, כאשר המערער הוא בן הזקונים. כל אחיו של המערער נשואים ובעלי משפחות. התסקיר התייחס למשבר שפקד את המערער בעקבות פטירתו של אביו לפני חמיש שנים ממחלה קשה; ושירות המבחן התרשם כי פטירת האב הייתה גורם משברי משמעותית. קצינת המבחן התרשמה כי המערער **"מכיר במעשהיו, אולם מצמצם**

במידה רבה מאריוווטו להם, כאשר תולה בגיןם חיזוניים ובנאותם 1 את כובד האחריות למשים". עוד התרשמה קצינת המבחן בהקשר זה, כי המערער "נותה לטשטש חלקים בעיתאים בתנהלו ומצמצם מהומרתה", אם כי יתכן שהדבר נעשה "באופן לא מודע מנגנוני הגנה מסווג רצינלייזציה והדחקה לקשיים ובעיות אשר חוווה בחיזיו". היא העrica, כי יתכן שהליך טיפול ממושך "יכול להביא להבנה עמוקה של התנהלו וממהלך ביצוע העבריות, לסייע לו לבחון המנייעים לכך ולהביא להפחחת הסיכון לעברינות חוזרת". שירות המבחן התלבט בעניין ההמלצה, בין היתר לנוכח חומרת העבריות, ריבון וביצוען בצוותא, כמו גם התרשם מ"צמצום אחוריות" של המערער ביחס לחלקו בביצוע העבריות. עם זאת נתן שירות המבחן משקל לגלו הצער של המערער, היעדר עבר פלילי והכרה וחרטה. לאור האמור המליץ שירות המבחן, ככל שבית המשפט יראה לנכון לשקל גישה באפיק שיקומי - על הטלת ענישה מוחשית של מאסר לריצוי בעבודות שירות, הצד צו מבן.

4. בנוסף הוגשה בבית-משפט קמא **חוות-דעת פסיכיאטרית**, מיום 7.6.16 מטעם ד"ר אורית אבנה. הפסיכיאטרית התרשמה שהמעערער סובל מ"דיכאון בולט"; המתבטא, בין-השאר, בהפרעות בשינה, סగירות, בדידות וחוסר אונים. בנוסף התייחסה למחשבות אובדן של המערער, ודברים שהש מייע בדברי אפשרות שיפגע בעצמו ככל שיידרש לשוב אל בין כתלי הכלא. היא המליצה בחוות-דעתה - "**אם אפשר, להחליף לו עונש מאסר לכל ענישה אחרת, כמו למשל עבודות שירות או דומה**", והוסיפה - "**אין לי ספק כי לא יכול לשאת את עונש המאסר, קיים סיכוי סביר כי ינסה להתאבذ [הוא] Zukunft לטיפול רפואי ופסיכולוגי עקב מצב דכאוני קשה**".

5. בפרשת הטיעונים לעונש בערכאה קמא, ביקשה המשיבה להטיל על המערער מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים בצד מאסר על-תנאי ופיצוי למתלווננים. היא ביקשה לראות כל אחד מהאישומים כאירוע בפני עצמו, הויאל ומדובר בנפגעי עבירה שונים ובמעשין עבירה שבוצעו במועדים שונים. היא סקרה כי מתחם הענישה ההולם לכל אחד מהאישומים הוא מאסר בפועל הנע בין שמונה חודשים לבין 24 חודשים.

ב"כ המערער ביקש, בבית-משפט קמא, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על המערער מאסר שירות בעבודות שירות.

6. בגור דין קבע בית משפט קמא מתחם ענישה אחד לכל העבריות. לדבריו יש לראות את העבריות כ"אירוע אחד", שכן מדובר בתכנית עברייןית אחת, במהלך תקופה קצרה של כחודש ימים. נקבע כי מתחם העונש ההולם למשיע העבירה של המערער, נע בין 24 ל-54 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת המתחם, התייחס בית-משפט קמא לחומרת העבירות של גניבת רכב, הפגיעה בפרט ובחבורה בכללותה, וכך למשמעותו של המערער נודעת חומרה יתרה, מאחר ש"הנאשם היה חלק מחוליה עברינית בה מספר חברים, אשר פעלה בריבוי מקרים, בתחכום רב, בעורמה ובמרמה, תוך שהנאשם הוא זה שטווה את הרשות ללבידתם של קורבנות העבירה, קנה את אמוןם והביא אותם להפקיד בידיו את אותם אמצעי ביטחון שנועד למנוע את גניבת רכבם". בית-משפט קמא התייחס, באופן מיוחד, לאישום השבעי, שם "הפייל המערער בפח" אחד משכני, ניצל לרעה את טוב לבו, ויזם גניבת רכב המיועד לשכנתו הנכאה. נקבע כי אמן המערער לא היה היוזם והמתחנן הראשי, אך הוא מילא "תפקיד מפתח בפעולות העברינית". עוד התייחס בית המשפט למידניות העונשה הנוגעת בעבירות דומות.

לגביו קביעת העונש המתאים בתוך המתחם, התייחס בית-משפט קמא להודאותו של המערער, תוך הסתייגות הנוגעת לנטיילת אחירות חלקית בלבד; לנסיבותו של המערער, אשר עמדו ברקע לביצוע העבירה, כעולה מتسקיר שירות המבחן ומטעוני ההגנה; להיעדר עבר פלילי; לגילו הצער של המערער; ולנזקים שייגרמו לumaruer כתוצאה מההרשעה ומהעונש שיטול עליו. בתחשב מכלול הנסיבות, גזר בית המשפט את דיןו של המערער בתחתית מתחם העונשה, כמפורט לעיל.

ענינים של המעורבים האחרים

7. דיןו של קנפו, נאשם 1, נגזר ביום 2.10.2017, לאחר בפועל במשך 28 חודשים ולעונשים נלוים, לאחר שנקבע כי הפער במתחם העונש ההולם בענינים של שני הנאים אינם גדול.

בענינו של קנפו, הוגש ערעורים הדדיים של קנפו ושל המדינה על גזר הדין (עפ"ג 17-11-31235; ועפ"ג 17-11-31201), וביום 19.2.2018 הוחזר הדיון לבית-משפט קמא, לשםית ראיות לעונש בסוגיה שעלתה בערעור, במהלך דין חסוי, ולגירת עונשו של קנפו מחדש. טרם ניתן גזר דין חדש בענינו.

8. על אטרש נגזרו, ביום 22.11.2017, לאחר בפועל במשך 32 חודשים ורכיבי עונשה נלוים. אטרש הגיש ערעור על גזר הדין (עפ"ג 17-12-56999). פסק הדין ניתן במקביל לפסק הדין בענינו של המערעוו, וערעورو נדחה.

טענות הצדדים בערעוו

9. ב"כ המערער טוען, כי בית-משפט קמא טעה "באי התייחסות לחווות דעת פסיכיאטרית". לטענתו, על פי חווות הדעת, המערער הנו במצב דכאוני בולט, הוא מצוי בחרדה ובחוסר אונים, וחושב על אפשרות להתאבד. לדבריו, המומחית קבעה כי המערער לא יכול לשאת עונש מאסר; כי קיים סיכוי סביר שיתאבד; וכי המערער זקוק לטיפול רפואי ופסיכולוגי עקב מצב דיכאוני קשה. לטענת ב"כ המערער, בית משפט קמא לא התייחס בגזר הדין כל לחווות הדעת. נטען כי חווות הדעת מצדיקה סטייה לקולה ממתחם העונש ההולם.

עוד נטען, כי טעה בית-משפט קמא בקביעתו כי תסקירות שירות המבחן אינם מלמד שסיכון השיקום של המערער הינם בעלי סבירות ממשית וגבואה, במידה המצדיקה סטייה ממתחם העונש ההולם.

בנוספ' טוען ב"כ המערער, כי המערער קיבל אחריות מלאה למשעיו, וכי טעה בית המשפט בקביעתו כי המערער צמצם במידה רבה אחראותו.

ב"כ המערער טען לגבי מעשיו של המערער כמפורט באישום השביעי - לדבריו המערער ניסה למנוע אובדן מסמכים חשובים שהוא ברכב הגנוב.

גם לגבי חלקו של המערער בעבירות, טוען בא כוחו כי נפללה טעות בגזר הדין. לטענתו, הקביעה כי המערער מילא תפקיד מפתח בפעולות העבריינית, סותרת את הקביעה לפיה המערער לא היה היוזם או המתכנן של המעשים. נטען כי המערער נגרר לביצוע המעשים וכי קיבל תמורותם סכומי כסף קטנים ביחס למעורבים האחרים, ובכך יש כדי להuid על חלקו השולי של המערער בעבירות.

נטען כי גם בקביעת העונש בתחום המתחם, לא נתן בית-משפט קמא ביטוי הולם לניסיבות המקלות.

10. ב"כ המשיבה בבקשת לדוחות את הערעור.

לGBT מצבו הנפשי של המערער, כעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית, טענה כי יש להעביר את חווות הדעת לידי שב"ס, כדי שהמעערר יטופל במאסר כנדרש.

לGBT קביעת בית-משפט קמא כי המערער לא קיבל אחריות מלאה, צינה כי הדבר עולה מתחסיר שירות המבחן.

אשר לחلكו של המערער במעשים, טענה כי אכן המערער לא היה המתכנן ולא היה היוזם, למעט לגבי האישום השביעי, אך יש לו תפקיד מרכזי, הוא דמות מפתח, הוא נמצא "במ审核 הפנימי" ומעשו דורשים תועזה. לדבריה, לא ניתן היה לבצע את המעשים בלבדיו.

11. לאחר בוחנת טיעוני הצדדים, הגיעו לכלל מסקנה כי דין הערעור להיחות.

כלל הוא כי ערכאת הערעור לא נוטה להטעב בעונש שנגזר על ידי הערכאה הדינית, אלא במקרים חריגים בהם נפל גם מהותי בגזר הדין או כאשר העונש שנקבע סוטה באופן בולט ממדיניות הענישה המקובלת במקרים דומים (ראו, למשל: [ע"פ 7804/16 אחמד ברג'תי ואח' נ' מדינת ישראל](#) (5.6.2018); [ע"פ 1405/18 משה בזק נ' מדינת ישראל](#) (7.6.2018); [ע"פ 5934/18 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (17.4.2018); [ע"פ 3159/17 פלוני נ' מדינת ישראל](#) (7.6.2018); [ע"פ 18/2018 \(21.3.2018\).](#)

בעניינו, לא מצאנו כי מדובר במקרה חריג שבו נפללה טעות מהותית בגזר-הדין, או שהעונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הרואה, באופן המצדיק את התערבות ערכאת הערעור.

מעיון בגזר הדין, עולה כי בית-משפט קמא הביא בחשבון את כל השיקולים הRELACIONALS בעניינו של המערער.

המערער היה שותף לשורה של מעשי מרמה וగניבת כלי רכב, כמפורט לעיל. על פי עובדות כתוב האישום המתוקן, המערער לא היה הוגה הרעיון, אך לאחר שנאשם 1 פנה אליו והצע לזהצטרף לקשרים ולקחת חלק בקשר, תמורה תשולם, הסכימים המערער לכך. חלקו של המערער במשעים משמעותית - המערער הוא שפנה לבועל'י כלי הרכב שאומת בבקשת החבורה לגנוב; הוא שכנע את בעלי הרכבים לתת בידיו את מפתחות כלי הרכב ואת הקודים המרכזיים את קודון כלי הרכב; הוא זה שזכה את המפתחות והעביר לאחרים את המפתח והקוד; הוא זה שמעל באמון בעלי כל הרכב פעמי אחר פעם, והונה אותם; לעיתים המערער הוא שאיתר את כלי הרכב, אשר גנבו לאחר מכן. והכל נעשה עברו בצע כספ.

ambil להיכנס לשאלת אם היה מקום לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהαιורעים, או מתחם אחד לכלם יחד - המתחם שקבע בית-משפט קמא, בנסיבות העניין, אינם מחמירים כלל וכלל.

אשר לעונש בתוך המתחם - בית-משפט קמא גזר על המערער עונש בתחום המתחם, בהתחשב בכךו הצעיר של המערער, בהודאותו ובהייעדר הרשותות קודמות, ולאחר מכן נמצא כי אין מקום לחזור מן המתחם לקולה. על אף קביעה כי המערער לא קיבל אחריות מלאה למשעו, כעולה מסקיר שירות המבחן, לא החמיר בית המשפט בעונשו של

המערער, כאמור, גזר דין בתחתית המתחם.

אשר לטענת ב"כ המערער, לפיה היה מקום לחרוג לקולה מהמתחם - לא מצאנו כי נפלת טעות בהחלטת בית המשפט לעניין זה.

במהלך הדיונים בבית-משפט קמא, היה המערער בקשר עם שירות המבחן, במסגרתו צו פיקוח מעצרים, הוא השתתף בקבוצה טיפולית לעצורי בית, ושירות המבחן התרשם כי הוא מכיר במשיו אך הוא מוצמצם במידה רבה מאחריותו להם. קצינת המבחן ציינה כי "יתכן וקיימת אצלך יכולת להירטם מטהlixir טיפולית יעודי בתחום המרמה", וכי "יתכן וטהlixir טיפולית ממושך יוכל להביא להעלה למודעות לתוכנים כאבים מחויים ולסייע לו בהתמודדות אדפטיבית עמו. כן אנו מעריכים כי הטהlixir טיפולית יעודי יוכל להביא לבנה עמוקה של התנהלותו במהלך ביצוע העבירות, לסייע לו לבחון המניעים לכך ולהביא להפחחת הסיכון לעברינות חוזרת". עם זאת, קצינת המבחן התלבטה לגבי המלצתה, שכן התרשמה מ"יכולת מסוימת להירטם מטהlixir טיפולית".

מן האמור בתסקירות השירות המבחן, עולה כי המערער עבר הליך טיפול, אך לא מדובר בשיקום ממשוני יצא דופן, המצדיק חריגה לקולה ממתחם העונש הולם.

אשר לחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה - מדובר בחוות דעת חדש יוני 2016,

סגור לאותה תקופה חזר המערער לעבודה חילkit, ובמקביל הוא לומד בישיבה. במקביל השתתף המערער בקבוצה טיפולית בשירות המבחן. קצינת המבחן לא ציינה כי היא מתרשמת ממצב נפשי חריג, לא נתען כי מאז חוות הדעת המשיך המערער בטיפול פסיכולוגי או פסיכיאטרי, וכי הוא נוטל כו�ם טיפול רפואי, ומ עבר לאמור בחוות הדעת, מלפני שנתיים, אין אינדיקציה למצב נפשי שאינו אפשר ריצוי עונש מסר בפועל, במידה הצורך במסגרת מב"ן).

.12. סיכומו של דבר - לא מצאתי כי יש מקום להתערב בגזר הדין, ודין הערעור להידחות.

**רבקה פרידמן-פלדמן,
שופטת**

сан הנשיא י' נעם:

אני מסכימ לפסק-דינה של חברת, השופטת ר' פרידמן פולדמן.

יורם נעם, סגן נשיא

השופט א' אברבנאל:

את מעשו של המערער ניתן לראות כאפיודה קצרה וחד-פעמית, שבה במשך כשבועיים ביצע את העבירות. אין חולק, כי אף שחלקו בעבירות היה משמעותי, היוזמה להן הייתה של אחרים והם שהפיקו את עיקר טובת ההנהה מהן, וכי המערער נהנה מ-2,000 ₪ בלבד לכל רכב גנוב.

את העבירות ביצע המערער על-rack משביר נפשי קשה שחווה בעת גיסתו של אביו ובתקופה שלאחר מותו. מדובר באירוע חריג בחיו של המערער - "בגיר-צעיר" כבן 20, שמעשים אלה אינם מאפיינים אותו. מנתונים שהובאו בתסוקיר עולה, כי למעט אפיודה זו מנהל המערער אורח חיים נורמלי. מנהל בית-הספר שבו למד ומעסיקו הופטוו ממעורבותו בפלילים ותיארו אותו כצעיר נורמלי וחיווי. עתה מתכנן המערער את המשך עתידו ובין היתר הוא צפוי בקרוב להקים משפחה.

זאת ועוד, מחוות דעת פסיכיאטרית שהגיש המערער עולה, כי מאז מות אביו הוא סובל מדיכאון; כי חווית המעוצר בתיק זה הייתה טראומטית עבורו במידה חריגה; וכי קיים חשש של ממש מפגיעה עצמית אם יוטל עליו מאסר בפועל. השאלה העולה בערעור זה היא, האם בשל הנטיות האמורתיות נכון לצאתו לקולא ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום. לא בלי התלבטות הגעתו גם אני למסקנה, כי נוכח ריבוי העבירות, חומרתן, הפגיעה באמונם של אחרים לצורך ביצוען והנזק הכלכלי הרב שגרמו, צדק בית-משפט קמא כשדחה טענה זו והחליט שלא לצאתו לקולא ממתחם העונש ההולם.

אשר על כן, אני מצורף את דעתני לדעתם של חברי.

אלי אברבנאל, שופט

החליט לדוח את הערעור.

על המערער להתייצב לריצוי עונשו ביום 18.9.6. בשעה 10:00 בבית המשפט "ニצן" שבמחוז כלא "איילון", ולאחר התיאצובתו הוא יועבר מידית למב"ז, לשם בדיקת מצבו הנפשי וקבעת מקום המאסר (לרבבות אמצעי פיקוח והשגחה, ככל שהם נדרשים), זאת על-רקע חווית דעת הפסיכיאטרית, בדבר חשש מפגיעה אובדנית.

ב"כ המערער ישלח לשב"ס את כל המסמכים הרלבנטיים, בעניין מצבו הנפשי של המערער, קודם למועד התיאצובתו של המערער לריצוי המאסר.

מציאות בית המשפט תודיע לבאי כוח הצדדים טלפונית על מתן פסק הדין ותמציא להם עותקים ממוני.

מציאות בית המשפט תמציא עותקים מפסק הדין לשירות המבחן, לשב"ס (לנציבות שב"ס, למפקד כלא "איילון" ולמפקד מב"ז), ותשומת לבם של גורמי שב"ס מופנית כאמור בסיפה לפסק הדין.

ניתן היום, ט"ו בתמוז תשע"ח, 28 ביוני 2018, בהיעדר הצדדים (על-פי הסכמתם).

אלי אברבנאל, שופט

רבקה פרידמן-

פלדמן, שופטת

ירם נעם, סגן נשיא